

טעות בזיהוי האויב

דה, בעוד שבמדינות ה-OECD קיימת עלייה מתמדת במספרם? אולי צריך האוצר להודות שבגלל מדיניות הצמצום וההקפאה מספר תקני הרופאים עדיין אינו מספיק, וכך נותרים בחורל 8% מרופאי ישראל?

ה"אויב", המוגדר בהמשך דברי ההסבר לחוק, הם "בתי החולים הפרטיים, שבהם גדלו מספר הפעולות הניתוחיות והיקף ההכנסות מאותן פעולות, ומכאן עולה כי הפיקוח הקיים כיום על מספר המיטות בבתים החולים הפרטיים אינו מספק". אולי צריך להגדיר את ה"אויב" באופן שונה? אולי הגיע הזמן להבין שהתפתחות מערכת הרפואה הפרטית הינה תוצאה ישירה של אי-ספיקת והזנת המערכת הציבורית ולא להפך? אולי כדאי להכיר בכך שאלמלא ניתן מענה לצורכי הציבור דרך ססתום הביטחון של המערכת הפרטית, היו שירותי הבריאות הניתנים לאזרחי ישראל קורסים כבר מזמן? אולי צריך, אם כן, להסיק מסקנה אחרת מהמצב: להכריז על משבר חמור של מערכת הרפואה הציבורית ולהזרים אליה את 20 מיליארד השקלים החסרים לה, כדי להתאימה, סוף-סוף, באיחור של 40 שנה, לגידול באוכלוסיית ישראל והזדקנותה? ואולי ידרי שו סגן השר ליצמן והצוות המוביל את משרד הבריאות את העודף התקציבי של 12 מיליארד השקלים שנוצר ב-2015 לצורך חיזוק מערכת הבריאות הציבורית?

עד שהדבר יקרה, ומערכת הרפואה הציבורית תותאם לצרכים האמיתיים, הרשו לי לומר לכם כנציג הרפואה הציבורית: הסירו ידיכם מהרפואה הפרטית. היא אינה האויב. היא הפתרון למחוללי כס ומאפשרת לספק לאזרחי ישראל שירותי ייעוץ וניתוחים ברמה ובזמינות הנדרשים, מפחיתה עומסים ממערכת הרפואה הציבורית ומצמצמת את הפגיעה בבריאות העם. ■

ד"ר זאב פלדמן הוא יו"ר ועד רופאי שיבא, יו"ר האיגוד לנוירוכירורגיה ומנהל היחידה לנוירוכירורגיה ילדים בשיבא

דברי ההסבר לטיטסה הדרקונית של חוק ההסדרים שהופצה בשבועות האחרונים כתבו אנשי האוצר: "הגידול בהיקף פעילות הרפואה הפרטית בישראל הביא למצב ששיעור המימון הפרטי מתוך ההוצאה הלאומית על בריאות עולה בהתמדה והסתכם ב-2013 ב-40% מההוצאה הלאומית לבריאות". דברי הסבר אלה ציניים בדיוק כמו בקשתו של הנאשם בהרג הוריו לחוס עליו בשל היותו יתום.

אולי, לחלופין, צריך האוצר להודות ששיעור ההוצאה הציבורית על בריאות צנח מ-70% ל-60% כתוצאה ממדיניותו המכוונת? אולי צריך האוצר להזכיר, במינימום הגינות, שתשתיות מערכת הבריאות הזנחו על ידו, מה שהוביל את ישראל להיות שיאנית התפוסה השנתית במחלקות הפנימיות בקרב מדינות ה-OECD, ועקב הצפיפות עולה התמותה מזיהומים צולבים? אולי חייבים להזכיר שיחס המיטות לנפש בישראל הינו 1.88 מיטות ל-100 אלף תושבים בהשוואה ל-3.4 במדינות ה-OECD? ואולי צריך היה האוצר להודות בדברי ההסבר לחוק שאזרחי ישראל - שמספרם הוכפל והגיע ל-8.3 מיליון - מקבלים היום טיפול באותם בתי חולים שבהם טופלו לפני 40 שנה? אולי צריך האוצר להודות שבישראל יורד מספר הרופאים לנפש בהתמ-

אולי כדאי להכיר בכך שאלמלא ניתן מענה לצורכי הציבור דרך ססתום הביטחון של המערכת הפרטית, היו שירותי הבריאות בישראל קורסים כבר מזמן?

